

Egyéves szakmai gyakorlat Franciaországban, Marpentban.

Services Etudes Réalisation Industrielles et Maintenance – Marpent

2011/2012

Készítette: Rigó Tamás

2012-06-24

Hogyan jött az ötlet és a lehetőség?

A 2009/2010-es tanévben kezdtem tanulmányaimat az Óbudai Egyetemen (akkor még Budapesti Műszaki Főiskola) Bánki Donát Gépész és Biztonságtechnikai Mérnöki Karán. Az én esetem nem a szokványos módon történt, értem ez alatt azt, hogy én nem terveztem, hogy külföldre megyek gyakorlatra. Tehát egy nagyon kedves barátom Franciaországban kapott lehetőséget kézilabdázni és a kint töltött első éve alatt kiderült, hogy a klub vezetőjének van egy cége, mely azzal a szakterülettel foglalkozik, amit én az egyetemen hallgatók (CAD/CAM/CNC). Így jött az ötlet, hogy nem lenne rossz kint dolgozni, megtapasztalni ott hogyan mennek a dolgok. Ekkor jött szóba, hogy az ERASMUS program keretében ez meg is valósítható lenne. Természetesen több egyeztetést és kiutazást követően a céggel megegyezve és együttműködve összejött a gyakorlat, melynek én is, és a cég vezetője is nagyon örült. A cégnek is jól jött hogy külföldi diák náluk gyakorlatozik, ugyanis a cégek éves értékelésénél sokat nyom a latba a fiatalok alkalmazása.

Kiutazás:

Augusztus utolsó hetében a munka kezdete előtt egy héttel utaztunk ki a barátommal kocsival, mert ott kocsi nélkül nagyon nehéz közlekedni így hát sok választásunk nem maradt. Azért mentem egy héttel előtte hogy megismerjem a környezetet, környéket. Az út kocsival 13-14 óra körülbelül, később, amikor hazajöttünk, azt repülővel tettük az már csak másfél óra repülő út.

Szállás:

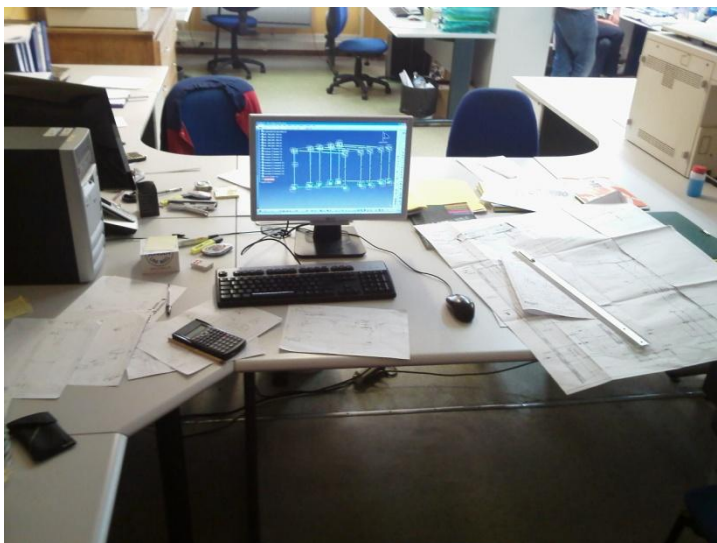
Nekem nagy szerencsém volt, hogy az albérlet kereséssel nem kellett vesződnöm, mert a barátomnak, aki kint élt volt albérlete és elég nagy volt kettőnknek, így nem kellett keresgélnem. Franciaországban nagyon nehéz jó albérletet találni, ugyanis az árak két, háromszorosai a magyar áraknak. Mivel ketten laktunk egy albérletben, így a rámeső rész 200 euro volt, ami kint egyáltalán nem számít soknak és persze természetesen a rezsit. A lakás nagyon korrekt volt, egy éve újították fel, így szinte egy teljesen új lakásba költöztem be, ami nagyon tiszta és komfortos volt. Az albérlet egy amerikai konyha nappaliból (nappali konyha egyben volt, egy pulttal volt elválasztva) két hálószobából és fürdőszobából, valamint egy wc-ből állt. Teljesen be volt bútorozva, a bútorok is újak voltak, szóval nagy szerencsénk volt a lakással. Mint már mondtam, kocsival mentünk ki, mert vannak ugyan buszok, de nagyon ritkán járnak, viszont nagyon tiszták és nem késnek. Az albérlet 25 percre volt a munkahelytől, ami nem volt olyan vészes. A szállást az ERASMUS-os ösztöndíjból tudtam fizetni a maradék költséget pedig kint élő barátom támogatásából, illetve kint kosaraztam, mert itthon is játszottam, és a kosárlabdából származó pénzből fent tudtam magam tartani egy elég jó színvonalon. Tehát három pénzforrásból tudtam magam eltartani.

Gyakorlat:

A szakmai gyakorlatomat tehát Services Etudes Réalisation Industrielles et Maintenance cégnél röviden SERIM töltöttem. Itt a honlap címük: <http://www.serimmarpent.fr/> Az első nap bemutatták a céget, bemutatták az embereknek meg mutatták mit hol találok, megmutatták melyik asztalnál fogok dolgozni. Kaptam egy számítógépet, amin csináltam a terveket, illetve elláttak védőfelszereléssel is, hogyha lemegyek a műhelybe, meg ne sérüljek: tehát teljesen korrekten fogadtak és minden formalitást betartva teljesen egyenjogú félként kezeltek. Naponta hét órát dolgoztam, amiből 6 óra volt a tiszta munkaidő ugyanis déltől egyig ebédidő volt, ezalatt bármit lehetett csinálni. Valaki helyben ebédelt, akik közelebb laktak, haza mehettek enni és volt, aki étteremben ebédelt a mellettünk lévő nagyobb városban.

Gyakorlatom során rengeteg tapasztalatot szereztem a számítógépes tervezésről, ugyanis rengetek kisebb alkatrész megtervezését bízták rám. Emellett volt egy több hónapos nagy projekt is, ami mellett csináltam a kicsiket. A nagy projekt a cég bővítése volt, ugyanis a cégvezető bővíteni akarta a céget és új raktárépületet akart építtetni. Ennek az épületnek a vázszerkezetét kellett megterveznem úgy, hogy a váz szerkezetbe bele volt építve egy daru, aminek hét tonnát el kellett bírnia. Ez nagyon sok számolással járt és tervezéssel, ill a különböző szabványoknak az utána járásával, mivel előtte még sosem csináltam ilyet. Nagyon nagy élmény volt és nagyon izgalmas, de a folyamatos konzultálásoknak köszönhetően és annak, hogy mikor elakadtam, akkor készségesen segítettek, fél év alatt befejeztem az épületet. Ezek után még egy nagy feladat volt, egy komplett faszetelező gép lemodellezése, megtervezése. Ez sokkal aprólékosabb munka volt, sok kis apró részletre kellett figyelni. Izgalmas volt látni hogyan fejlődik a modellem lépésről lépésre, míg végül teljesen összeállt és mikor működni kezd, akkor nyugszik meg az ember, hogy igen megcsináltam.

Catia tervezőprogram segítségével dolgoztam a cégnél. A modelleket 3D-s formában fájlba mentettem, ezeket csak szemléltetésre használtuk, amúgy minden alkatrésztől 2D-s rajz készült, amiket kinyomtatva vittem a főnökömhöz és közösen átbeszélve a dolgokat módosítottunk rajta vagy éppen elfogadtuk. Miután minden rendben volt akkor levittem a terveket a műhelybe, ahol legyártották nekem.

A tervező asztalom

A cég kívülről

Sajnos a műhelyről meg a gépekről nem tudok képet mutatni, mert nem engedték azt fotózni. Pedig hát igencsak érdekes volt.

Környezet:

A szállásom Nord-Pas-De-Calais régióban volt, ez Belgium mellett volt közvetlen. A lakás nem ugyanabban a városban volt, ahol a munkahely ezért viszonylag sokat utaztam a régión belül és lenyűgöző kis francia „falucskákbán” jártam, ahol a házak tipikus kis dísz téglával kirakott épületek voltak. Az egésznek van egyfajta hangulata, ami személy szerint nekem nagyon tetszett. Tehát a település neve, ahol én laktam Aulnoye-Aymeries, viszont a munkahelyem Marpent-ban volt, ami egy Maubeuge nevű nagyobb város mellett fekszik. Az utazást a szállás és a munkahely között kocsival oldottam meg. A tömegközlekedés ilyen kis városok között távolsági buszokkal is zajlik, viszont napjában csak kétszer maximum háromszor járnak. Az utazásra leginkább vonatokat használnak, mivel náluk sokkal fejlettebbek, gyorsabbak és tisztábbak mint itthon. Néhány kép a régióról.:

Összegzés:

Én életem egyik legjobb döntését hoztam azzal, hogy kimentem egy évre gyakorlatra, ugyanis olyan dolgokat sajátítottam el, amit lehet mások soha az életben. Amellett megismertem egy másik országot, kultúrát és rádöbbentem mennyivel másképp is lehet élni, másképp nézni a világra. Azért ez az „út” nem csak egy szakmai gyakorlat volt, vagy éppen tanulmányi, hanem ez az életem hátralévő részére is ki fog hatni, ebben egészen biztos vagyok. Azért én mindenkinek bátram ajánlom, hogy menjen és lásson világot.